gal. A tornaegylet régibb alapitó
il is többen beléptek az athletikai
tehát van okunk a sikerre számi-
orna-egylet buzgó elnöksége e te-
mindent is elkövetett, a belépés az
clubba a mennyire csak lehetett
meg van könnyitve, az alapitó
r és mindenkorra 25 frtot fizet 5
m alatt a pártoló vagy müködő
frt egy évre. Az athletikai clubba
osnak azon előnyük is van, hogy
d a torna-egylet tagjai is. Mint
lub tagja maga az aláiró vehet
zon élvezetekben, mit az athletikai

NICORA LAJOS, fütőtüz- és füstgépész.
Ezer meg ezer hölgy
KAMM és HEGLER
BUDAPEST;
Baum Miksa
bécsi gyári raktárában.
szivesen adatnak.
233 1—1
yomdájában. 1876.

1876. VIII. évfolyam. **117. szám.** **Hétfő, junius 19.**

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt" közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postan küldve:

Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „

Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz. Vecsey-ház földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

Hirdetési dij:

Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok sem adatnak vissza.

Előfizetési felhivás
a
„DEBRECZEN"

hetenkint ötször megjelenő politikai és közgazdászati lap 8-ik év folyamának jul.-szeptemberi évnegyedére, illetőleg julius—deczemberi félévre.

Álláspontunkat ezentul is a bihari pontok alapján, a haza önállósága és függetlensége fogja képezni.

Erőnktől kitelhetőleg fogunk igyekezni, hogy a tisztelt olvasó közönség helyeslését minden tekintetben kiérdemeljük. — Különösen a személyes kérdések és polemiák határozottan **kizárva** lesznek lapunk hasábjai közül.

Érdekesbé, mindig elevenebb és üdébb tartalmuvá kivánjuk lapunkat tenni. Miért is tisztelettel s bizalommal kérjük föl lapunk barátait annak szellemi és anyagi támogatására, különösen pedig az előfizetések mielőbbi beküldésére.

Az előfizetési dijak az eddigiek:

Egész évre	. .	**10 frt.**
Félévre	. . .	**5 frt.**
Negyed évre	. .	**2 frt. 50 kr.**
Egy hóra	. . .	**1 frt.**

A hirdetések pontosan és a legjutányosabb áron eszközöltetnek.

Előfizethetni: helyben a „Debreczen" kiadóhivatalában, piacz-utcza (Vecseiház), Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedésében s a vidéken minden postahivatalnál.

Gálocsy Gusztáv, a debr. függetlenségi párt elnöke. **Tiszay Dániel,** fel. szerkesztő.

Debreczen, jun. 19.

Folyó hó 14-kén a képviselőházban Helfy Ignácz képviselő ur interpellálta a miniszterelnök urat, hogy lenne szives előterjeszteni a Bécsben kezdett, s most ismét tárgyalásba vett kereskedelem-politikai szerződések alapját képező statistikai adatokat. A miniszterelnök ur ez interpellátióra alig válaszolt, illetőleg a dolog érdeméhez igen gyengén szóllott, jobbnak látván komoly parlamenti felelet helyett elménczségének szikráit pattogtatni. Mi e tárgyhoz ez ideig nem szólottunk, hogy azonban tájékozhassa magát a t. olvasó, hogy más vidéken is, miképp gondolkoznak az efféle imparlamentáris dolgokról, álljanak itt az aradi „Alföld" jelesen szerkesztett lap következő sorai:

A miniszterelnöknek Helfy interpellatiójára adott válasza, mely szerint nem terjesztheti elő a Bécsben kezdett, s most ismét tárgyalásba vett kereskedelem-politikai szerződések alapját képező statistikai adatokat, miután azok sem hitelesen összeállitva, sem a „kellő formába" öltöztetve még nincsenek, — igen figyelemreméltó s nagy tanulságot rejt magában. Világos beismerése ez a független parlamenti körök és lapok azon rég hangoztatott vádjának, miszerint kormányférfiaink egészen készületlenül mentek Bécsbe, az ország egész anyagi jövője felett döntendő kérdések tárgyalására, oly kérdések iránt, melyek megértése s méltatására sem szakképzettségük, sem tanulmányuk nem volt, s igy természetes és megmagyarázható a rendkivüli kudarcz, melyet nemzeti gazdaságunk rovására a minden tekintetben készült, s elsőrendü szakerőktől támogatott bécsi államférfiakkal szemben szenvedtek.

De hát mióta is lenne nálunk feltünő, hogy oly férfiak helyeztetnek deus ex machina valamely ressort élére, melynek százoldalu szövevényes organismusáról egész életükben halvány fogalmuk sem volt! Ellenkezőleg, az a kivétel s a véletlenség csodája, ha nálunk az neveztetik ki pénz-, kereskedelem-, igazság-, vagy közlekedésügyi miniszternek, ki egy kis előtanulmány és képzettséget is bir illető szakáról, s ha kilencz év alatt inkább nagyon is hanyatlottunk, mintsem előhaladtunk volna, annak nem kis részben ezen páratlan ferde és káros eljárás is az oka, hogy egy-egy miniszter kineveztetésénél a szakképzettség tekintetbe sem jő....

Tehát a miniszterelnök ur jónak látta vonatkozott válaszában még egyszer kapuzárás előtt nyomorék-gyermeke: a május 2-ki bécsi egyesség dicsőitésére szónoklatot tartani, s legdöntőbb argumentumnak nem tudott mást felhozni, minthogy nemcsak mi vergődünk a nyomoruságban, hanem ime nehány év óta számos cseh és morva gyár is kénytelen volt müködését beszüntetni, sőt még a német, belga és angol gyáriparra is rosz napok járnak. Elismerjük, hogy a miniszterelnök urnak ez állitása a tényleges helyzetnek megfelelő, de ez legkevésbé sem szolgálhat az általa elkövetett igen rosz és káros bécsi egyesség mentségére. Mert ha eme országokban a nehány év előtt egész világrészünkben lábrakapott szédelgés és erő feletti vállalkozás szintén nagy sebeket ütött a gyáriparon: az csak muló, ideiglenes baj, mit ki fognak heverni, mert normalisabb viszonyok beálltával ők ismét a rendes kerékvágásba jutnak, mert ők birnak midama feltételek és eszközökkel, melyekkel anyagi hátrányaikat kiegyenlithetik, s az ő gyár- s mindennemü iparuk rövid idő alatt ismét virágzásra juthat; de nálunk még csak reményleni sem lehet ipar- és kereskedelmi viszonyaink számbavehető javulását, mert ez a leonini egyesség a szó teljes értelmében kivonja állami létezhetésünk alól az anyagi alapot s Ausztria örökös szegénységre kárhoztatott gyarmatává tesz minket.

Nem tudjuk, nem, különösen a neki bizalmatlanságot kijelentett debreczeni választó kerületének capacitálására látta-e szükségesnek a miniszterelnök ur ily üres érveléssel élni, — de annyit mondhatunk, hogy ezzel egyetlenegy értelmes embert sem győzött meg. A nemzet józan eszén nem lehet a Helfyvel szemben használt kesernyés élczeléssel erőszakot tenni, s általában elmultak az idők, midőn csupa párt-fanatismusból egy-egy kormányférfi érvpótló sivár élczét egy fél ország obligát tapsa kisérte. A kormány minden mozdulatát szimatoló leibjournalok már ugy is föltálaltak mindent, mi a bécsi vám- és bankegyességtől degout kapott nemzetnek az ellenkező véleményre való téritésére megkisérelhető, — de mind hiába: e rosz és egész jövőnkre végzetes egyességi salakot nem birják szinarannyá változtatni, csak értéktelen talmi marad az, bármit mondjon a miniszterelnök ur, s bármit irjanak lapjai.

Ez biz elég szomoru, de még fájóbb és szomorubb az észlelet, hogy mindig akad nálunk többség, mely a kormány legvégzetesebb tévedéseit is tapssal fogadja s azt szavazatával törvénynyé emelni kész. Hiába tiltakoznak a törvényhatóságok, választókerületeik, melyeknek megválasztatásuk előtt az ellenkezőt igérték, — ők három évig bizton érzik magukat a nyeregben, melybe az általuk — bocsánat e kissé nem diplomatiai kifejezésért — lóvá tett választók által jutottak: egy rész megszavaz mindent, mi a kormány bármely irányban kegyét nekik biztositja; a másik rész már most elvállalja a bizonyos roszat, attól való félelmében, hogy hátha az egyezség viszszautásitásából „netalántán" valami rosz találna bekövetkezni! (vide Somssich Pál); mások ismét annyira el vannak adósodva, hogy kénytelenek borura derüre mindent megszavazni a „kenyér" érdekében, — a harmadik részt végül a régi barátság s tekintetek oly erős szálai füzik jelenlegi kormányférfiainkhoz, hogy ezek politikájának éle, mely országos életérdekeink elmetszésére eléggé erős, e barátság szálait nem birja keresztülmetszeni.

Röviden: a miniszterelnök ur szerdai válaszából ismételten meggyőződtünk, hogy a kormány nagyon is készületlenül indult a legfontosabb kérdésekben a bécsi alkudozásokra, hogy még most sem képes ez egyezség mentségére meggyőzhető érvet felhozni, hogy ily körülmények között a részleteknél sem remélhetünk javulást, s azért a nemzetnek nem szabad megszünnie a tiltakozással, mig arra idő van, s végül hogy a miniszteri bársonyszékből nem hangozhatik oly gyönge élcz, melyet a mi képviselőházi mamelukjaink meg ne tapsolnának.

— **Koller** bécsi hadügyminiszter, mint már emlitettük, beadta lemondását, melyet azonban ő felsége el nem fogadott.

— **A „Nord. Alg. Zeit."** (Bismárk lapja) közeli számában megemlékezvén rólunk, következőleg nyilatkozik: „Magyarország ellen, a vám- és bankügyi kiegyezést illetőleg, nem csak pusztán pénzérdek, hanem politikai számitás is van az osztrákok részéről irányozva. Ausztriának ugyanis nincs más czélja, mint „Magyarországot tönkre juttatni", hogy képtelen legyen magát kormányozni, mert ha igazán barátja, szövetségese volna Ausztria Magyarországnak, lehetetlenség volna, hogy ily igaztalan és káros szerződésre kényszeritse".

— **A bécsi vámügyi** tárgyalásokról a vámconferentia átdolgozta a vámtariffát. Több pont azonban még függőben hagyatott, mig azok iránt egyes szakértők véleménye meghallgattatik, s a kiküldött képviselők kikérték az ujabb utasitásokat. A két országos kormány tehát csak akkor fogja ratifikálni az ekként megállapitott vámtarifát, ha ki lesznek dolgozva az utasitások azon tárgyalásokra nézve, melyeket a keresk. szerződések megujitása iránt a küllállamokkal folytatni fognak.

— **A képviselőház** junius 17-iki ülésén Mileticsnek egy határozati javaslata olvastatott fel az indokolással együtt, mely azt foglalja magában, hogy a miniszterelnök minő politika követésére ösztönözze a külügyminisztert a keleti eseményekre nézve.

— **A képviselőház** igazságügyi bizottságának az országgyülés után tartott ülésében a békebirói javaslat tárgyaltatott és befelyeztetett. Az uj szövegezéssel Teleszky bizatott meg.

— **A horvát országgyülés** juliusra 3-ra fog összehivatni.

Uj leczke.*)

Uszunk a dicsőség mámorában. El vagyunk ragadtatva a diadal által, melyet egy magyar csikó a londoni és párisi gyepen kivivott. Nem tudunk hova lenni nagy kevélységünkben s egyszerre végtelenül el vagyunk telve lótenyésztésünk páratlan volta és csikóink hasonlithatlan fölényének kebel-dagasztó érzetével.

Hiszen ami azt illeti, nem egészen ok nélkül dülesztjük ki mellünket. — A londoni „Derby-dij," s a párisi „grande prix" oly jutalmak, melyeknek elnyerése európai hirnevet szerez a szerencsés győzőnek, s méltán megilleti a kitüntetés, — hogy a lótenyésztők és sport emberek beszéljenek róla, hogy képét ujságba rajzolják és szerencsés tulajdonosát gazdag igéretekkel csábitgassák eladására. — E dijakért a leghiresebb franczia és angol lovak szoktak versenyezni s kétszeres a diadal, ha ez Európa-szerte elsőség hirében álló paripák fölött oly igénytelen nevelés vivja ki azt, minőknek minden jeles tulajdonok daczára a magyar csikókat ismeri a világ.

Nem is mintha kicsinyiteni akarnók a dicsőséget, melyben a leghirnevesebb versenytéreken a magyar ló részesült. Eszünkben sincs rontani azoknak jókedvét és lohasztani elragadtatását, kik egyszerre magukon kivül vannak e nem remélt diadal fölötti örömükben, s akik a mily keveset adtak eddig a magyar csikók versenyképességére, most ellenkező hibába esve, hallani sem akarnak más versenylóról, mint, — csak a melyet magyar istállóban neveltek. Ellenkezőleg. Habár nem engedjük is lelkesedésünket a nevetségességig ragadtatni, mint ők, mégis osztozunk velök a siker örmében s ohajtjuk, vajha okulnának belőle lótenyésztőink, kik előtt eddig nem létezett más számbavehető faj, csak az angol vagy arab, s ezután több figyelmet forditanának saját fajlovaink tenyésztésére, fejlesztésére, nevelésére, és megfogadnák egyik hirlap-társunk tanácsát, mely Séchenyi évtizedek előtt elhangzott bölcs intelmeit juttatja sport embereink emlékezetébe.

De nem pusztán ezért emeltünk szót. Ez már megtette más. Felszólalunk, mert a kit csinylést, elhanyagolást nemcsak a lótenyésztésnél, de általában minden termelésnél és müvelésnél sajnosan kell tapasztalnunk. Nemcsak csikóinkkal vagyunk mi ugy, hogy észre sem véve engedjük méneseinkben elhanyagoltan, vagy hogy miveletlenül potom áron elvesztegetjük. Igy vagyunk mi minden nyers termeléssel, minden kiviteli, ipar és müfejlesztést képező termékünkkel. Lovaink kitünő tulajdonait egy osztrák tenyésztőnek kell fölismernie. Mi magunk nem tudunk róla semmit s odaadjuk olcsó pénzen, hogy aztán ébredezve, később legyünk nagyra vele, midőn könnyü szerrel tuladott nevelésünk külföldön egymásután ragadja el a legelső dijakat a leghiresebb versenytársak elől. Igy vagyunk, — hogy mindent föl ne soroljunk, nyers terményeinkkel, a vassal, melyet olcsón visznek ki angol gyárakba, hogy onnét ötszázszoros áron kapjuk vissza, földolgozva legfinomabb iparczikkekké, melyeknek minden más európai termény fölötti elsőségét mi magunk fölismerni nem tudtuk. Mi termeljük a kitünő gyapjut, melyből külföldi szövő-székek azt a drága kelmét és szövetet sodorják, a melyek méterjeért visszafizetjük, amit egy mázsájáért kaptunk, midőn mint földolgozatlan nyers anyagon tuladtunk.

És igy vagyunk mi mindennel. Nem ismerjük, nem akarjuk ismerni saját erőnket, termékünk becsét, s idegenek által hagyjuk magunkat kifosztogatni, beérve a sovány dicsőséggel, hogy tulajdonkép mineküuk köszönheti a világ ezt, vagy azt a bámult és keresett tárgyat. De hiába! Ez már természetünkben van századok óta. Nem javit e részben rajtunk sem a példa, sem a tapasztalás, sem a figyelmeztetés, sem saját károsodásunk, szegényülésünk. Pedig szemünket fölnyithatta volna már az oly sokszor ismétlődött leczke, midőn látnunk kellett, hogy idegenek ügyessége és élelmessége mily dusan jövedelmező tőkét csinál mngának a mi kincseinkből, melyeket mi felhasználni nem tudunk, megbecsülni képesek nem vagyunk. Amint mondani szokták: zsirunkban fulunk meg, s más, akinek a természettől semmi sem jutott, — csak élelmes ész és szorgalom, gazdagodik saját parlagon hagyott tulajdonunkon.

S ez a pusztulásra vivő élhetetlenség, mely termékeinket lábbal rugdalja s ázsiai tehetetlenséggel nézi, mint veszi azt föl az idegen s csinál belőle kincset, hogy a szemünk káprázik bele, ha ránézünk, ez fog minket előbb-utóbb tönkrejuttatni, ha idejekorán nem leszünk rajta, hogy hibánktól megszabaduljunk. Ime, itt ismét egy példa, mely ujabb leczke lehet. Adja isten, hogy fogjon végre rajtunk!

*) Mutatvány, a „Nép Zászlója" e heti számából.

— *A magyar fővárosból.* **A magy. jogászgyülés** elnökeül egyhangulag Vajkay Károly kir. táblai tanács elnököt emlegetik. **A budai szinkörben** legközelebb Erdélyi Mariette fog játszani a „Falu rosszá"-ban. **A magy. tisztviselők** egylete évi közgyülését jul hó 17-kén tartja a Hungáriában. **Kánya Pál** az ágost. ev. gymn. nyugalmazott tanára, s Emilia ismert irónő atyja 83 éves korában meghalt. **Apraxin Julia** grófnő az unitárius vallásra akar térni, hogy elválhasson férjétől s egy spanyol tiszttel lépjen házasságra. **A nemzeti szinházban** a szünidőig csak egy előadás lesz, a szünidő két hónapig tart. **A „Szózat"-ot** játszta a Rodich ezred zenekara, midőn a lipis csabai táborból legközelebb visszatért.

Vidék.

— A „Debreczen" levelezése. —

Rév-Komárom, jun. 14.

Azt hinné az ember, hogy Komáromban a lég van megfertőztetve, hogy az öngyilkossági esetek oly gyakoriak. Folyó hó 5-én 3 órakor reggel, a „Kron princz" ezredből két bus káplár, köpeny alá rejtett fegyverrel kiment a sétányra a kuglizó mellé. Az ülő pad két végét elfoglalák, s szivarozva társalogván egy darabig, valószinüleg egymástól bucsuztak, mert aztán lőfegyvereiket mellökre forditva, halva rogyott össze mind a kettő. — Egyike egy ügyvédnek öcscse volt, — kit nem rég váltóhamisitás és más bünért 12 évre elitéltek. Másik Varga nevezetü, mindketten Győri szülötésüek.

Hir szerint az egyik öngyilkosságának oka a feletti bosszankodás volt, hogy az ünnepekre nem bocsáttatott haza Győrre. A másik Varga nevü, mert 4 frt adósságát nem tudta kifizetni. — Ilyen olcsó nálunk az élet. Ki merné reánk fogni, hogy mi félünk a haláltól, inkább ma mint holnap. Jobban félünk mi egy adóvégrehajtótól, mint egy becsületes főbelövéstől.

A temetés alkalmával, egyik szerencsétlen áldozatnak anyja, keserü fájdalmától üzetve, fia után ugrott a sirba, s csak ájult álapotában lehetett onnan felvonszolni. Ez egy megdöbbentő látvány volt.

Ácson is az idén, igen sok öngyilkosság történt, min már mi nem is csudálkozunk nagyon, mert itt az uzsorától, adósságtól máskép nem szabadul meg az ember, hacsak főbe nem lövi, vagy fel nem akasztja magát.

A jobb pártolásra érdemes Aradi szintársulata mulattatja a közönséget. Ludasi tánczmestert jobban pártolják, még az ágynemüek is zálogba kerülnek, csak azért, hogy egykor a kis libák szépen tudjanak tánczolni férjeiknek, boldog férjeiknek, a ki egykor őket elveendi.

Az uzsora elharspózása óta Komárom

A „DEBRECZEN" tárczája.

MARGIT.

Regény egy kötetben.

Irta:

Telmann Konrád.

(Folytatás.)

Ezzel ugy látszott végét szakitotta minden másnemü bemutató beszélgetésnek, egy székre mutatott magával átellenben, s maga is leült. Midőn Siegfried leült és bejelentetlen eljöveteleért mentséget keresett volna, félbeszakitá a nélkül, hogy felelne, s rögtön közönyös dolgokról kezdett beszélni, miként utazott, s valljon a kertre nyuló szobák kedvesek-é előtte. Azután perczekig hallgatott, s tekintetét el nem forditá róla.

Ha Siegfried is reá nézett, felemelte a nagy metszett kehelyt, s jót huzott rajta. A társalgás megszakadt, Siegfried ez előzékenység által, melyben mégis megalázó leereszkedés volt, visszataszitva érezte magát, s kedvetlenül hallgatott.

Ekkor megnyitá Péter a nagy szárnyajtókat és egy sajátságos tünemény bilincselé le tekintetét.

Eleinte nem tudta megkülönböztetni, valjon férfiu-é vagy leány a ki belépett, mert csak derengő fény volt a nagy teremben. Egy világos csiku blouse fedte az alak felső részét, magas fényes boriték fedte a lábakat, melyeket fentebb bő nadrág vett körül. Fején föveg volt, oldalt pár ölyü tollal, és a nagy sárga lovag kéztyükkel fedett kézben egy suhogó vessző volt.

Csak a fürtös, arany sárga haj, mely kötelék nélkül a könyü föveg alól lefüggött, s nyakán végig hullámzott, ösmertette meg a nőt, kinek vonásait Siegfried a világitás mellett nem különböztethette meg. És e jelenség idegenszerü különczsége sokkal jobban lebilincselte őt, minthogy a belépő arczát vizsgálva nézhette volna.

— Jó estét papa, — mondá egy jól csengő hang.

Lovag ostorát zajosan dobta a leány egy nehéz faszékre, levonta vékony ujairól a keztyüt, s hanyagul leoldá fövegét hajáról. Azután közelebb vonta székét a grófhoz.

O csak nevetett, hogy fehér fogai mint gyöngysor ragyogtak elő piros ajkai körül, de nem felelt semmit. A gróf kiürité poharát és szivarra gyujtott.

— Én még egy félórára kiülök a ház alá. Nem jösz velem Siegfried?

Az ifju ember ment, és látta mint kisérte a leány gunyos tekintete, mikor felemelkedett. Odakint langy és üditő idő volt, a szél csak csendesen ingatta a vén fák koronáit. Mindkét férfi sodronyból készült kerti széken ült a nagy hárs alatt, mely messze terjedő ágaival beárnyékolá a kastélyt és a fedélnél magasabban emelkedett az égfele. Az ezer és ezer hársvirág balzsamos illata fogta körül őket, odalent a parkban a csalogány hallatá csattogó szavát.

Siegfried szokása ellenére néma volt, és nem volt kedve a gróffal beszédbe ereszkedni. De midőn Olaszhonról és utazásáról kérdezősködött, nyelve önkénytelen megoldozott; és mig Henning gróf a kék füstöt az esti légbe futta, ő beszélt a csodálatos tengeri városról csendes csatornáival és komoly palotáival.

— Holdvilág mellett „a Szent Márk tere" olyan volt, mint egy ezeregy éji rege, mondá visszaemlékezve álmodóan, — ekkor ezüst csengésü kaczaj hangzott fel mellette.

Margit egy idő óta kint volt, és közelében állott a hárshoz támaszkodva, nem vette elébb észre. Tudta, hogy ő volt, de nem fordult meg, és hallgatott, mintha semmi sem történt volna, bár fogait csikorgatta, annyira forrott benne a méreg, Henning gróf pár rendreutasitó szót mondott leányának.

— Mit jelentsen e hangos félbeszakitás?

Margit még egyszer kaczagott.

— Hogy visszahivjalak a valódi világba, papa, mert azt hiszem közel voltál hozzá, hogy e földet elhagyd. Ki tette volna ezt rólad fel?

Lovagostorával, mely ujra kezében volt, nehány levelet csapott le a fáról. Siegfried szemei mintha reá lettek volna szegezve. Szavai lelkét égették, de nem gondolt ezzel midőn őt látta.

A csillagok kétes fényénél, mely a hárslombok közt áttört, arany haja fénylett, és finom karcsu termetének körvonalai kalandos öltözetében festőileg tünt fel a sötét fatörzs mellett.

Egy pillanatig ingadozott, megalázza-é magát e gőgös nő előtt, ha megszóllitja, de hirtelen vágy szállotta meg, hogy szemébe nézhessen.

— Nem érezte soha ennek szükségét hugom? Akkor szerencsés.

Csaknem rángás volt a mi termetén keresztül futott, midőn villámsebesen felé fordult.

Most vette észre az idegent, egy perczig megállott mindkét kezével a szék magas támlányán.

Siegfriedet csodálatosan meglepte e tekintet, csak most látta a teljes lámpa fényénél. A felbomlott fürtök, melyek aranyos ragyogása a világosságnál kétszerte feltünőbb volt, vakitó fehér szép leány arczot folytak körül, melynek vonásai oly gyöngédek és kedélyesek voltak, hogy azok nagyban ellenkeztek a tulajdonos följléptével. Az arcz nemes metszésü, bár nem classicus szépségü volt, de bájos, nemes kedély sugárzott belőle. Homloka feltünően magas és fehér volt, sötét kék szemeiből gőg és vakmerőség, de nyugalom és tisztaság is sugárzott ki. — Oly szemek voltak, melyek este csaknem átszellemült fényt vesznek fel. Gyakran csalfa, vakitó emésztő, néha szelid és édes, de mindenkor közvetlenül elragadó, bóditó.

(Folyt. köv.)

városában a szép pompás fogatok óriás mértékben elszaporodtak, a vidékről az urak uri hintói mind ide vándoroltak az uzsorások udvaraiba, és ők pompáznak most azokon, s ugy illenek rájok, mint a finom torta tetejére egy nagy veres hagyma.

A városi dobosunkat annyira meguntuk már, a mindennapi lármájával, mint egy berohanó ellenséget, mert az egyebet nem hirdet, mint a végrehajtást szenvedett tárgyak eladását, és az adófizetés sürgetését. Mindezen veszedelem a fővárosból jön reánk, melyet nem bánnánk már, ha elvinné a Szél Afrikába, hogy távol lenne tőlünk, mert mi bizony őszintén szólva, nem szeretjük őt, sőt kezdjük utálni népével együtt, mint egy ellenséget szokás.

Majd elfeledém megemliteni, hogy Malatidesz vendéglősnek egy macskája, oly kölyköt hozott létre, melynek két feje, két szája, két orra és négy szeme van. A feje tarkóval össze szőve van, mint a hogy János fejet szokás festeni.

Bikszád, junius hó.

A hosszas, kemény tél elmultával meleg — mondhatni nyári, és nem — tavaszi napok köszöntének be és a növényzettel kaczérkodó napsugarak, gyorsan fejlésnek inditottak vetést és gyümölcsöt egyiránt, hogy a magát biztonságban érező fejlődő növényzetet, annál biztosabban tehesse semmivé, északnak egy fagyos fuvalma!

Arany kalászokkal hullámzó rónaság, telt remények és örömtől sugárzó arczokat tett semmivé egy májusi éj, melyen a boldogság angyalát a káröröm istennője orozva gyilkolá le, és letarolt mezőket, kétségbeesést szült, hogy milliók arczán gyönyörködhessék a fájdalmak romboló ereje fölött!

Szükség és nyomor vették bitorló hatalmukba az emberek sorsát, hogy meggyöngitsék egyetlen támaszukat, a jövőbe vetett reményüket is!

Nyomasztó jelen, kétséges jövő! De ha ezaz élet még is oly édes, s ha egyetlen vagyonunk: egészségünk, boldogságunknak legfőbb tényezője is megrongáltatott, lehet-e csüdálkoznunk rajta ha daczára a nehéz viszonyoknak, be népeseduek a fürdők, hol az élet viharaival küzdött és küzdelmében megroncsolt szervezetet igyekszik ki ki megedzeni, a nehéz életkörülmények leküzdésére képesiteni?!

Bikszádon vagyunk. Szatmár, Szabolcs, Bihar és Zemplén megyéket képviseljük. Százados tölgyektől koszoruzott hegyláncz képezte fensikon, hol a madarak zengzetes danáját a rohanó hegyi-patakok moraja kiséri, és összehangzó dallamukba vegyül vidor hahotánk és e zenétől, a forrás üditő vizétől fölvidul kedélyünk, nem nyomnak a mindennapi gondok, az élet terheit messze távol a város zajában hagyva, a szabad természet ölén élünk, hol feledve a fagyást, szükséget és nyomort, vidám zeneszónál iszszuk Bikszád szénsavas szódás, konyhasós vizét és a gondok terhe alul szabadult kedélyünk megszerzi étvágyunkat, erőt ad testünknek, erős, ép testben erőssé válik a lélek és bizton nézünk eléje a reánk várakozó sorsnak, mely ellen kemény tusákat vini majdan erősek leszünk!

De nem csupán a viztől, szórakozástól, meg a hegyi levegőtől érezzük ám magunkat ilyen jól, adnak itt izletes ételt is, mely anynyival inkább válik előnyünkre és javunkra, mert a kedélyes társaságbani kellemes szórakozás kétszeresen teszi élvezetesbbé!

Még többet is irhatnék, egyelőre fogadja ezt tőlem t. szerk. ur. Hogy miként mulattam a kilátásba helyezett bálban, arról majd később értesitem, addig is isten velünk.

Egy fürdő vendég.

— ***Vidéki hriek.*** **Turcsányi Vincze** a nagyváradi jogakadémia tanárának temetése tegnapelőtt a közönség nagy részvéte mellett ment végbe N.-Váradon. **Szegeden** mult héten egy vihar alkalmával a villám Fluk Károly sótiszt lakásába beleütött éjnek idején. **Vendégiben** egy nehézkóros leány vizmerités közben a kutba esett s belefult. **Az egri börtönőrök** vizsgái tegnap kezdettek meg. **A szegedi** kiállitás alatt és után Sztupa Andor szinigazgató ajánlkozott a dalcsarnokban előadások tartására. **Csekonics** gróf zsombolyai jószágán nagyban pusztitanak a sáskák. **Békés-Gyulán** egy kis leány a tüzkörül játszadozott, ruhája egy ráesett szikrától lángbaborult, s az égési sebek következtében az nap meghalt. **Egy nagyváradi** marhakereskedő egész Törökországot egy „marhalevéllel“ utazta be. **Ó-Moldván** a vámhivatal pénztárnok ezer frtot sikkasztott el. **A miskolczi** 48-as honvéd-egylet zászlóanyjának br. Vay Bélánét kérték fel. **Kirilly K.** székesfehérvári számvevő őrmester zilált anyagi viszonyai miatt mult pénteken főbe lőtte magát.

Külföld.

— **A miniszterügyilkosság.** Hussein Avni és Rasid ünnepélyes temetésével és a gyilkos Haszán haladék nélküli kivégeztetésével véget ért a legujabb konstantinápolyi dráma. Haszán akasztófán bünhödött tetteért.

A „Tagblatt“ szemtanuk elbeszélése nyomán igy adja elő a véres eseményt: **A Konak** azon termében, melyet a többi szobáktól csak kárpitfüggönyök választanak el, együtt volt valamennyi minister. A nagy választüggöny tulsó oldalán **két őrjárt-kelt és — frissitőkkel — nehány szolga.** A tanácskozás közepette egyszerre félrehuzták a függönyt és egy őrnagy egyenruhába öltözött fiatal ember Hussein Avnira rohant e szavakkal: „Mondtam neked, hogy boszut fogok állni szuitánomért! Itt a boszu!“ Ugyanekkor elővette a tiszt revolverét és közvetlen közelből rálőtt Hussein Avnira, ki a golyó által mellén találva, azonnal halva rogyott össze. A jelenlevők panicus félelemben a kijárat felé tartottak, csak Rasid pasa iparkodott, hátulról megfogva a gyilkost, ennek kezeiből kiragadni a pisztolyt.

A küzdelem alatt Hassan többször lőtt s egyik golyója Kaiszerlit megsebesitette. — További két lövése az ez alatt berohant őrök és szolgák közül egyet-egyet leteritett. Ekkor kiesett a revolver a dühöngő kezéből; de most tőrét huzta ki Hassán s több izben befurta azt Rasid mellébe. — Rasid, ki kisebb ereje daczára törhetlen bátorsággal több perczig küzdött a gyilkossal, a szurások folytán meghalt. Végre sikerült a szolgáknak a gyilkost hatalmokba keriteni. Az első, ki a lövések után a teremből kiszökött, Midhat pasa volt.

UJDONSÁGOK.

* **Lapunk** t. előfizetőit figyelmessé tesszük a tuloldalon, a következő negyed, illetőleg télévre kibocsátott előfizetési felhivásunkra, s kérjük, hogy az előfizetési pénzeket kiadóhivatalunkhoz mielőbb beküldeni sziveskedjenek, hogy a lap küldésében fenakadás ne történjék.

* **A m. kir. pénzügyminiszter** a földadókataszteri erdőbecslési munkálat végrehajtasa czéljából debreczeni erdőbecslési felügyelokké Meiszlinger Gyulát és Kitzberger Józsefet nevezte ki.

* **Márk Ferencz ur,** főiskolánknak nem régiben egyik legtehetségesebb növendéke, mint értesültünk, a jenai egyetem által a theologia tudorává avattatott.

* **Munkásgyülés** tartatott tegnap a Kainráth-féle csapó-utczai vendéglőben, mely gyülésre Budapestről dr. Csillag, Ihlinger és Kirschner urak, mint a budapesti általános munkás betegsegélyezési és rokkant pénztár küldöttei is megjelentek s a gyülésben résztvettek. A munkásosztályból mintegy 120-an jelentek meg, s el lett mondva az összejövetel czélja, mely szerint helyben a budapesti munkás betegsegélyezési egyletnek fiók-egylete alakittatnék, ugy, hogy az egyletbe belépő tagok hetenkint igen csekély dijat tartoznak fizetni, mely összegből aztán a netáni megbetegedés esetén gyógyittatni fognak. — A gyülés a fiók egylet alapszabályainak elkészitését elhatározta, egyszersmind az egylet orvosául Dr. Popper Alajos urat választván meg. Mint látható tehát, az egylet czélja nemes, s kivánjuk, hogy sikere legyen.

* **Gyalogverseny** rendezése van tervben, városunkba, mely a tavalyihoz hasonló lenne; czélpontja ez ideig még meghatározva nincs, azonban kivánatos volna, ha ezuttal nem Nagyváradra, hanem más városba lenne a gyalogverseny meghatározva.

* **Tegnap délután** 1 és 2 óra közt Battyhányutczán két jó ló kocsisát, azon perczben, midőn Telekyutczából befordult, elragadta. Az első kerekek egyike esett ki, mire a lovak megbokrosodván, oly erővel rohantak, hogy három fiatal ákáczfát kidöntöttek, majd a szekér dőlt fel s a kocsis a szekér alá esett, de épen azon perczben, midőn már-már igen veszélyes helyzetben volt, a lovak egy fa által feltartóztattak, s ez által nehány csekély sérüssel a csaknem bizonyos haláltól megmenekült. A szekér összetört, a lovak erős sérüléseket szenvedtek.

* **A kistemplom,** melynek falai azért nem épittettek feljebb, mert olyan forma fundamentuma van, mint a Telegdi László szélmalmának, ma már renovalás alá jött, illetőleg a tetejét szedik lefelé, s azt mással cserélik fel.

* **Gázlámpagyujtogatók** és felügyelők tanyája a nagyuj-utczáról csapó-utczára a Slezák-féle házba tétetett át.

* **Kandia-utczán** Boruzs fiakkeres háza előtt a szekérut annyira feltöltetett már, hogy az a burkolatnál egy lábbal magasabb, s ennek az a következménye, hogy esős időben a viz onnan mind a járdára folyik, hogy ott alig lehetséges a közönségnek járni. Ez ügyben több izben tétetett már hivatalosan panasz, a baj mindazáltal nem orvosoltatott. Felhivjuk ujolag erre az illetékes hivatalos közeg figyelmét.

* **Hirdetés.** Szabolcsvármegye alispáni hivatalának 1876. jun. 9-ről 3683. sz. a. kelt értesitése folytán közhirré tétetik, miszerint a n.-kállói országos vásár, mely f. évi junius 29-ére esett volna, 1876. jul. hó 6-áu fog megtartatni. Debreczen, 1876. junius 16. Debreczen város kapitányi hivatala.

* **Szèchenyiutcza** végén s a szőllőskertek elején elterülő füvei benőtt térségen estefelé oly nagyszámu helynélküli cselédek és kósza naplopók táboroznak, s ott a legnagyobb garázdaságot követik el, — hogy a szőlőkbe kijáró közönség nem csekély félelem közt szokott haza jönni a sötét éjjeleken. Felhivjuk erre a rendőrség figyelmét.

* **Linzer Vilmos** helybeli ruha kereskedőnek lapunk mai számában fogialt hirdetésére felhivjuk ugy a helybeli mint vidéki t. közönség figyelmét. E kereskedő czég pontossága és olcsó árak számitása által jelentékeny hirt vivott ki magának s nem csekély pártfogásban részesül. Legujabban férfi- és gyermekruhákkal és különféle kelmékkel ujolag felszerelte ruhatermét, ajánljuk a t. közönség figyelmébe.

* **Romlott hust** foglalt le a rendőrség egy mészarostól ma reggel. Az illető mészáros e tetteért szigoru büntetésben részesült.

— **Episod a junius 16-iki országgyülési jelenethez.** A debreczeni valasztó közönség nagy részének a bank- és vámügyben tett kérvénye tárgyalására a főispánok s más államférfiak tömegesen jelentek meg a hallgatóság helyein, hogy tanui legyenek azon jelenetnek, mint fogja a kormányelnök — kiről tudták, hogy ezen alkalomra különös dictióra készült — dictatori bárdjának satyricus élével kettévágni azon gordiusi csomót, melyet a függetlenségi párt a bizalmatlansági szavazat alapján eléje tár. Azonban függetlenségi pát némán hallgatott, — elégnek tartván a számok beszélését minden ékesenszólás helyett. Mit látván a főispáni s mas hivatalnoksereg, mosolygva távozott a hely szinéről, miből derültség s hangos hahota keletkezett, oly általánosságban, hogy maga a kormányelnök sem állhatván ellen az eként nyilatkozó közszellemnek, s érezvén a készületeveli felültetését, maga is nevetett. Mert érezte mindenki, hogy pártunk tagjai a számok beszélése mellett „dum tacent, clamant“ azaz mikor hallgatnak, akkor beszélnek.] — Ekként szükséges magyarázni ezt a zivatar előtti szélcsendet!! Legalább igy hozta ezt meg nekünk a fővarosból a fáma.

Szerkesztői nyilt posta.

— M. J. Nyiregyháza. Az arczképet köszönjük A többit is, jönni fog. Egy fürdővendégnek Bikszádon. Köszönjük a szives megemlékezést, továbbra is kérjük. Egy elkeseredettnek. Helyben. Névtelen levelet nem közlünk soha. Hogy mig kegyed halottait siratni ment a temetőbe, addig értékes bundáját ellopták a szobájából, azt vele egyetemben sajnáljuk, de hogy önnek ez vagy amaz rendőrközeg nem szolgáltatott igazságot, azon segiteni nekünk nem adatott. Mi nem vagyunk föllebbezési forum.

Felelős szerkesztő:
TISZAI DÁNIEL.

HIRDETESEK.

LINZER VILMOS-féle
férfiruha mü-terem
(Debreczen, főpiacz Nánásy-ház, a „Bika“ mellett)

Ajánlja a n. é. közönségnek ez idényre belés külföldi szövetekből dusan felszerelt raktárát; mindennemü uri öltönyöknek és egyenruháknak elkészittetését elvállalja, s gyors pontossággal teljesiti. Ajánlja továbbá saját készitményü, nagy választéku kész

RUHA-RAKTÁRÁT

urak és gyermekek számára,
a legolcsóbb árszámitás mellett.

Megrendelések vidékről, a meil felső bőségének feladása mellett, a legpontosabban teljesittetnek.
Ajánlja magát a n. é. közönség becses pártfogásába
96 15—74 **Kohn Vilmos,**
üzletvezető.

Titkos betegségek
és
bőrbajok
gyógyittatnak **RICORD** párisi egyetemi tanár egyedül biztos gyógymódja szerint,

FOGAK

és azoknak tövei fájdalom nélkül kihuzatnak.

Weisz Gyula,
a budapesti csász. és kir. katona főkórház volt osztály orvosa, kiérdemelt államvasuti és bányamü-orvos által.

Lakik: Miklósutcza Mózes Lajos-féle ház 2079. sz. 115 15—100

Hirdetés.

Van szerencsém tudatni, miszerint **lakásomat nagyujutcza 1701. szám** alá áttettem s egyuttal a nagyérdemü közönség becses pártfogásáért esedezem.

Fehér Sámuelné,
221 3—3 szülésznő.

4321/1876.

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes **Holcsy Arnold** részére alperes **Kovács Györgytől** és néhai neje Zagyva Juliánna hagyatékából 400 a frt. tőke és járulékai erejéig lefoglalt ingatlanok u. m: a debreczeni 1782 sz. telekjegyzőkönyvben bejegyzett görbe-utczai 1201 számu házas teleknek és három hold 1350 □ öl Ondódi földnek 800 frtra becsült fele része a megkisérlet első árverésen el nem kelvén, — azok a kitüzött második határidőben fnlyó 1876 évi junius 23-kán d. u. 3 órakor a törvényszék tárgyaló termében végrehajtó **Mészáros László** által megtartandó árverésen szükség eserére becsáron alól is elfognak adatni.

Kikiáltási ár a becsérték; az árverelők által leteendő bánatpénz 80 rt.

A vételár 3 egyenlő részletben a leütéstől számitva 1. 2. és 3 hónap alatt esedékes 6% kamatával a telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék, — mint telekkönyvi hatóságnak 1876-ik évi május hó 26-kán tartott üléséből.

Becske Lajos, h. elnök. **Hegedüs József,** jegyző
208 3—3

TÁTRAI TURÓ

már régóta nem volt ilyen jó minőségben kapható, mint jelenleg, kis és nagyobb ládákban, valamint részletbe kimérve igen jutányos árban helyben

Geréby Fülöpnél.
229 2—5

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes **Holcsy Arnold** részére alperes **Debreczeni Mihály** és neje Szilágyi Sárától és Debreczeni István és neje Szilágyi Erzsébettől 1500 afrt tőke és jár: erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 1812 sz. tkvben bejegyzett 4200 aftra becsült kismesterutczai 1234 z. házas telek és 8 hold 700 □ öl Ondódi szántó föld f. 1876 junius hó 22-ik szükség esetére Julius 22-ik napján, a kis hegyesi pusztai 32 sz. tkvbe A t 35 a. hr. sz a. bejegyzett 6½ nyilas szántó földnek Debreczeni Istvánné Szilágyi Erzsébetet illető s 3500 aftra becsült épületes fele része f. évi Julius 18. szükség esetére Augusztus 18-án a józsa pusztai 198 sz. tkvben 249 hr. sz. a. beirtt s 500 aftra becsült 3 nyilas vagy is 1 hold 50 □ öl szőllő pedig f. évi Julius 19, szükség esetére Aug: 19-én d. u. 3 órakor a t szék tárgyaló teremében végrehajtó Török Péter által megtartandó árverésen elfognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. A kikiáltási ár a becsérték, melynek 10%-a, vagyis a házbirtokra 420 aftt, a tanyaföldre 350 aftt, a szőllőre 50 frt, az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becsáron alul is eladatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számitva 1. 2. és 3 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt tkvi. hatóságnál lefizetendő, a bánatpénz az 1-ső részletbe tudatik.

4. Vevő a vett háznak a leütéstől 15 nap mulva, a többi ingatlanoknak pedig azonnal birtokába és használatába lép. — tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezletni.

5. Vevő viseli az átirási kincstári dijjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemü adó és egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bár mely érdekelt fél kérelmére a ptr 459 §. a értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban ki tüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is elfognak adatni.

Egyszersmind azon jelzálogos hitelezők, kik nem a tkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésök végett ezen hatóság székhelyen megbizottatt rendeljenek s azok nevét s lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból a kinevezett gondnok ügyvéd Szép Sámuel által fognak képviseltetni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek felhivatnak, hogy igény kereseteiket ezen hirdetmény közzé tételének utólsó napjától számitandó 15 nap alatt-fentirt tkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt, Debreczenben a kir, tszék mint tkvi hatóságnak 1876 Május 12-én tartott üléséből.

Becske Lajos, h. elnök. **Hegedüs József,** aljegyző.
180 3—3

Hallatlan olcsóság!

Ajándékok.

Ki olcsó, és fölötte szép és jó tárgyakat kiván, rendelje meg gyorsan, mig a készlet tart, érdemjellel kitüntetett

bérmálási-bazárunkat

bámulatos olcsó áron, azaz **csak 5 f. 90 krért,** melyáron a következő disztárgyak kaphatók, és pedig

1 **csinos tüzben aranyazott remontoir óra** lánczczal és tokkal.
1 diszes **Angot-napernyő.**
2 **japáni, gazdagon aranyzott virág-diszedény.**
2 salon gyertyatartó öntött bronzból.
1 teljes unio-dohányzó-készület, mely magában foglal mindent, mi a dohányzáshoz szükséges; igen alkalmas ajándék.
1 **zsebtávirda,** egy egészen uj patentirozott műszre, melylyel szóbeli táviratók a legtávolabb vidékekre küldhetők.
1 **cencertide,** egy helyesnek talált zene-müszer égi hangokkal, melyen rövid gyakorlás után, a legkellemesb zene-darabot játszhatni.
1 **finom Viktóra női öv.**
1 gazdagon aranyozott **fénykép-album,** végre
1 **pompás szekrényke,** mely magában foglal mindent, mit a női szív kivánhat.

E pompás tárgy minden terem asztalát disziteni fogja, s igen ajánlható alkalmi ajándékul.

Mind e nevezett bámulatos olcsó tárgyak összesen csak 5 frt 90 krba kerülnek és kaphatók

BLAU & KANN-nál,
Bécsben, I. Babenbergerstrasse I.

Vidéki megrendelések utánvét mellett pontosan eszközöltetnek.
175 5—6

UMRATH és TARSA,
prágai gazdasági gépgyáros

ajánlja a t. cz. gazdálkodó közönségnek szabadalmazott gömbölyü szeges 2—6 lóerejü oszlopjárgany szállitható, álló és kézi **cséplő gépeit** jótállás mellett.

Megrendelhetők **Poszert János** ur által Debreczenben, ki szinte, rajzokkal és kezelési utasitásokkal bővitett gyári árjegyzékkel ingyen szolgál.

230 1—3

EGY ARANYOZÓ

Ajánlja magát, a nagyérdemü közönségnek mindenféle aranyozásokra: ugymint: **tükörrámák, képrámák, gypsfigurák, lámpák, karnissek** s különféle bronz és **sirköveken** előforduló betük és minden e szakba vágó itt fel nem sorolt tárgyaknak a legrövidebb idő alatt, s a legjutányosabb ár melletti átaranyozására.

Vidékről átaranyozás végett beküldött munkák a leggyorsabban teljesittetnek.

Lakása Nagyujutcza 1599. szám alatt.
228 2—5

Húzás julius 1-jén. Csak 2 frt 50 kr. és bélyeg.
Csak 4 frt 25 kr. és bélyeg.
IGÉRVÉNYEK.
Hitelsorsjegyekre. Bécsi sorsjegyekre.
Mindkettő összesen csak 7 frt 50 kr.
Fönyeremény: 400,000 frt.
„MERKUR“
váltóüzlet kezelőségénél, Bécsben, Wollzeile 13.
234 1—4

Itt még nem látott!!

Élő orrszarvu

(Rinoceros)

5 éves és 5000 font sulyu, — csütörtök junius 15-től kezdve látható naponkint reggeli 8 órától esti 6 óráig — czeglédutczán, az erre épült bódéban.

Ezen állat naponkinti tápláléka 200 font sulyu, és széna, burgonya, kenyér, korpa és sárgarépából áll, — itatásához 10 akó viz kivántatik naponkint.

A nagyéredemü közönség becses figyelmébe ajánltatik a megtekintése ezen ritka állatnak.

Bementi dij 20 kr.
Gyermekeknek 10 kr.
231 2—?

Hirdetmény.

Alólirt igazgatóság ajánlja magát az ujabb ugynevezett Bolkenféle kutak furására s azokhoz kellö szivattyuk beállitására, ugyszinte mindennemü vizvezetékek és zuhanyfürdők készitésére a legjutányosabb árak mellett.

Légszeszgyár igazgatósága.
184 4—6

Kiadó tulajdonos: **a debreczeni függetlenségi párt.**

Debreczen, nyomatott a részvény társ. könyvnyomdájában. 1876.